

התפילה שנמסרה לחזקיהו המלך מהשמים

מִכְּתָב לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחַלְתּוֹ וַיְהִי מִחֻלָּיו:
 אֲנִי אָמַרְתִּי בְדַמִּי יָמִי אֵלֶכָּה בְּשַׁעְרֵי שְׂאוֹל
 פְּקַדְתִּי יָתֵר שְׁנוֹתַי: אָמַרְתִּי לֹא אֶרְאֶה יְהוָה
 בְּאֶרֶץ חַיִּים לֹא אֲבִיט אָדָם עוֹד עִם יוֹשְׁבֵי חֲדָל:
 הִזְרִי נֶסֶע וְנִגְלָה מִנִּי כְּאִהֵל רָעִי קִפַּדְתִּי כְּאֶרֶג חַיִּי
 מִדְּלָה יִבְצַעְנִי מִיּוֹם עַד לַיְלָה תִּשְׁלִימֵנִי: שְׁוִיתִי
 עַד בִּקְרָה כְּאֶרֶץ כֶּן יִשְׁבֵר כָּל עֲצָמוֹתַי מִיּוֹם עַד
 לַיְלָה תִּשְׁלִימֵנִי: כְּסוֹס עֲגוּר כֶּן אֲצַפְצֵף אֶהְגֶּה
 כִּיּוֹנָה דָלוּ עֵינַי לְמָרוֹם אֲדַנִּי עֲשָׂקָה לִי עֲרִבְנִי:
 מָה אֲדַבֵּר וְאָמַר לִי וְהוּא עֹשֶׂה אֲדַדְּהָ כָּל שְׁנוֹתַי
 עַל מַר נַפְשִׁי: ה' עֲלִיָּהֶם יַחֲיוּ וְלִכְּלֵ בְּהֵן חַיִּי רוּחִי
 וְתַחֲלִימֵנִי וְהַחֲיֵנִי: הִנֵּה לְשָׁלוֹם מֵר לִי מֵר וְאֶתְהַ
 חֲשַׁקְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁחַת בְּלִי כִּי הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרַי גִּוְהָ כָּל
 חֲטָאִי: כִּי לֹא שְׂאוֹל תִּזְדַּךְ מִוֹת יְהִלְלֶךָ לֹא יִשְׁבְּרוּ
 יוֹרְדֵי בּוֹר אֶל אֲמֹתֶךָ: חֵי חֵי הוּא יוֹדֶךָ כְּמוֹנֵי הַיּוֹם
 אָב לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל אֲמֹתֶךָ: ה' לְהוֹשִׁיעֵנִי וְנִגְנֹתַי
 נִגְנָן כָּל יָמֵי חַיֵּינוּ עַל בֵּית ה'

”מי שיאמר תפילה זו בדמע, בין חולה ובין בריא בשעת צרה, יתרפא וינצל...”

בספר 'ליקוטי צבי' (עמ' 22) הביא מספר 'סוד מישרים', כי התפילה שאמר חזקיהו המלך כשהיה חולה ונתרפא (ישעיהו ל"ח מפסוק ט ועד פסוק כ), נמסרה לחזקיהו מן השמים בעת שעשה תשובה בדמע, וגילו לו כי מי שיאמר תפילה זו בדמע, בין חולה ובין בריא בשעת צרה, יתרפא וינצל מכל דינים החמורים הנגזרים בשמים עכ"ד.

ובס' טעמי המנהגים עמ' שי"ט הביא סגולה זו, וכתב בשם בעל 'זוי העמודים' דאף אם לא נתעורר לבכי בשעת אמירת תפילה זו, מ"מ יאמר התפילה עם "קול בכי" וזה נחשב קצת לבכי, וגם אם ירבה כמות האמירה הרי זה יחשב בערכו לאיכות האמירה בדמע.

וכן יש אומרים שאם החולה עצמו אינו יכול לומר תפילה זו שיבקש מקרוביו וידידיו שמצטערים בצערן שהם יאמרו התפילה בעבורו.